

[Løje.]

om, at dette ogsaa i mange Tilfælde kan være medvirkende til, at Foreningernes Antal gaar tilbage.

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh rettede et stærkt Angreb paa Dyrskuerne og den Virksomhed, der derigennem udføres, og mente, at naar disse Foranstaltninger nu har bestaaet i 100 Aar, skulde de kunde klare sig — det var egentlig Konklusionen af det, det ærede Medlem var inde paa. Det drejer sig kun om 15 000 Kr., siger det ærede Medlem, og de kan ikke være afgørende. Saadan kan man jo blive ved, indtil det hele bliver skaaret bort; og man kan jo ogsaa sige, naar det her foreliggende Lovforslag begrundes ud fra finansielle Hensyn, at det er saa rent betydningsløse Midler, der i denne Forbindelse er Tale om, saa det slet ikke kan tages i Betragtning, naar det er betydningsfulde Formaal, man ønsker at støtte.

Husmandsforeningerne ønsker Ret til at arbejde, siger det ærede Medlem Hr. Aage Fogh. Ja, det er der, saa vidt mig bekendt, ikke nogen, der har forment dem Retten til; i alle de Kredse, hvor jeg færdes og har Lejlighed til at virke i det offentlige Landbrugs Tjeneste, har der altid været udmærket Samarbejde mellem Landboforeninger og Husmandsforeninger, og det er der fremdeles. Men der er nogle, der siger: Hvordan kan det være, at vi menige Folk herude egentlig godt kan samarbejde, det er kun vore Ledere, der er noget i Vejen med? — Det kunde tænkes, at hvis det ærede Medlem Hr. Aage Fogh talte lidt mindre højt ved enkelte Lejligheder, vilde det i hvert Fald ikke virke skadeligt for dette Samarbejde, som kun kan være til Gavn og Glæde for begge Parter.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Betragtninger skal jeg ikke komme stærkt ind paa; jeg synes, de konkluderede i, at han vilde anbefale at stemme for et Forslag, som i dette Øjeblik er bortfaldet, og det kan jo ikke være særlig nyttigt, set fra nogen Side. Men i alle Tilfælde forekom det mig, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der jo i høj Grad er sagkyndig paa mange Omraader, paa dette Omraade var ret renonce, og det gav han jo ret tydeligt til Kende her fra dette Sted.

Den højtærede Landbrugsminister kunde vanskeligt forstaa den Stilling, som bl. a. vi fra Partiet Venstre har taget over for disse Spørgsmaal, og sammenlignede den navnlig med Venstres Stilling over for andre og langt mere gennemgribende Spørgsmaal.

Den højtærede Minister sagde, at man ved Behandlingen af Lovforslaget om Rentetilskud havde været saa højt oppe, at man talte om Almisse. Jeg vil dog formode, at den højtærede Landbrugsminister maa kunne forstaa, at der er en væsentlig Forskel paa disse to Ting. Det, vi her drøfter, er Spørgsmaalet, om det af samfundsmæssige og landøkonomiske Grunde vil være forsvarligt at begrænse et i Forvejen meget beskedent Tilskud, der kommer Arbejder til gode, som ikke alene gavner Landbruget, men som gavner det hele Samfund, og hvortil hele Erhvervet har Adgang. Der er en væsentlig Forskel mellem dette og saa dette at yde en Understøttelse paa begrænset Tid til et vist Udsnit af Befolkningen; og hvis de nuværende Forhold ikke ændres, vil der blive stadig flere og flere, der vandrer over i disse understøttedes Skarer, indtil vi maaske naar helt ned til Bunds. Der bliver senere Lejlighed til at drøfte disse Spørgsmaal ret indgaaende, men jeg har dog ganske kort villet præcisere her, hvad ogsaa den højtærede Minister dog maa erkende, at der er en meget væsentlig Forskel paa disse to Ting.

Saa siger den højtærede Landbrugsminister, at nu er det ikke nok med, at det danske Landbrug faar omkring ved 450 000 Kr., nu vil man have mere. Ja, jeg kunde til Nød have forstaaet, hvis det var en helt anden højtæret Minister, der havde sagt det, i Stedet for, at det var Landbrugets egen Minister, der siger det. Men man bliver i og for sig ikke overrasket; vi har hørt lignende Toner af den højtærede Landbrugsminister fra dette Sted ved tidligere Lejligheder, og jeg er sikker paa, det bliver ikke sidste Gang, at disse Toner lyder. Men jeg er lige saa sikker paa, at disse Toner vil ogsaa lyde ud over det ganske Land, og de vil blive forstaaet og vurderet saaledes, som de bør forstaaes og vurderes. Den højtærede Landbrugsminister var inde paa at sammenligne det, vi her taler om, med visse Foretelser paa Det kongelige Teater. Hvis den højtærede Landbrugsminister tror, det er Teater, der foregaar ude i det danske Landbrug nu, saa synes han at have opholdt sig alt for længe i sit høje Embede herinde, og saa forekommer det mig, at det kunde være paa Tide, at han søgte nærmere Forbindelse med det Erhverv, som han i længere Tid har repræsenteret.

Med Hensyn til de øvrige Bemærkninger, som den højtærede Landbrugsminister fremsatte, skal jeg sige, at det lader sig ikke gøre at komme nærmere ind paa